

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/910/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614203587
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614203587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členov JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa T., IČO: XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. H. G., advokátkou so sídlom O., G. 30 proti odporkyni G. W., B., bytom V., R. X. XXX/X, o zaplatenie 718,81 € s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 29.apríla 2015 č.k. 5C/254/2014-66 jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 29.apríla 2015 č.k. 5C/254/2014-66 súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu 718,81 € s úrokom z omeškania vo výške 92,24 € a úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 718,81 € od 28.09.2013 do zaplatenia na to skutkovom základe, že odporkyňa uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa - W. Zmluvu o kreditnej karte, predmetom ktorej bolo vydanie elektronickej kreditnej karty B. s celkovým úverovým rámcom 20.000 Sk (663,88 €), využila možnosť čerpať úverový rámec, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržala a dostala sa so splácaním dlhu do omeškania. V odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí podľa názoru súdu platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal (odhliadnuc od uvedeného by právo na zaplatenie dlžnej sumy bolo zjavne premlčané aj podľa Obchodného zákonníka). Z hľadiska prejednávanej veci si odporkyňa neplnila riadne svoje povinnosti, preto navrhovateľ odstúpil od zmluvy ku dňu 31.10.2010, čo je okamih rozhodujúci pre začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy navrhovateľom na súd márne uplynula dňa 31.10.2013. Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 11.06.2014 doručením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Keďže nárok navrhovateľa je premlčaný, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto by mu patrila náhrada trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil. Vec právne posúdil podľa 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o

ochrane spotrebiteľa, § 2, § 3 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, 101 a 103 Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že podanému návrhu vyhovie v celom rozsahu. Uviedol, že právo navrhovateľa premlčané nebolo. Vzhľadom na to, že právny vzťah bol do účinnosti novely č. 102/2014 Z.z., ktorou sa zmenil § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, posudzovaný podľa noriem obchodného práva, premlčacia doba platila v zmysle Obchodného zákonníka a teda bola 4 roky. Novela nadobudla účinnosť 13. júna 2014. Vzhľadom na to, že návrh bol na súd doručený dňa 11.06.2014 (pred účinnosťou novely) bol podaný včas.

Odporkyňa sa k odvolaniu vyjadrila. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Právo navrhovateľa považuje za premlčané. Nesúhlasí s odvolaním navrhovateľa.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Predmetom posudzovania odvolacieho súdu v prejednávanej veci vzhľadom na obsah odvolania navrhovateľa bolo, či je správne na námietku premlčania aplikovať ustanovenia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka vzhľadom na rôzne upravenú dĺžku premlčania.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Aj keď má úverová zmluva charakter absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 19. júna 2013 č.k. I. ÚS 402/2013-10, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. S Obchodným zákonníkom je totiž spojená dlhšia premlčacia doba štvorročná (ktorá má práve pre stranu v postavení dlžníka aj spotrebiteľa rozhodujúci význam, keďže jemu vzniká dlh -povinnosť na majetkové plnenie, ktoré je predmetom premlčania), v porovnaní s kratšou premlčacou dobou v Občianskom zákonníku (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011 sp.zn. 5M Cdo 20/2009.).

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne expressis verbis vyriešila výkladové rozdiely, na ktoré sa odvoláva navrhovateľ (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z dôvodovej správy k zákonu vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové problémy v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu sa bude vždy preferovať priorita Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie zachytáva prevažujúcu výkladovú prax a jeho cieľom je iba výslovne stanoviť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

Navrhovateľom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku okresného súdu potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Súd prvého stupňa rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Toto právo si však v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, ani jej žiadne trovy zo spisu nevyplynuli, preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.